

Z przykrością zawiadamiamy, że w dniu 26.05.2016r. zmarł długoletni Dyrektor IV Liceum Ogólnokształcącego w Tarnowie – Pan dr Czesław Sterkowicz.

Msza św. pogrzebowa zostanie odprawiona w niedzielę – 29.05.2016r. o godz. 15.00 w kościele parafialnym w Koszycach Wielkich, a następnie odbędzie się pogrzeb na lokalnym cmentarzu.

dr Czesław Sterkowicz (1936-2016)

Urodził się 20 czerwca 1936 roku w Olszynie. Maturę uzyskał w Liceum Ogólnokształcącym w Bieczu w roku 1954. W roku 1969 uzyskał tytuł magistra historii po studiach w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie, a w roku 1977 stopień doktora nauk humanistycznych na podstawie rozprawy „Szkolnictwo jawne i tajne w powiecie tarnowskim w latach 1939-1945”. W 1988 roku uzyskał III stopień specjalizacji zawodowej. Posiadał również tytuł profesora szkoły średniej, uzyskany w 1972 roku.

Pracę zawodową rozpoczął z dniem 1 lutego 1955 roku w Szkole Podstawowej w Komornikach na Opolszczyźnie, gdzie pracował do grudnia 1956 roku. Z dniem 1 września 1958 podjął pracę w Szkole Podstawowej w Olszynie, a od 1 września 1959 roku – w Jodłowiec Tuchowskiej. Od 1 września 1962 roku pełnił obowiązki kierownika Szkoły Podstawowej w Łękawce. Od 1 lutego 1966 do 31 sierpnia 1970 pracował w Wydziale Oświaty Rady Narodowej w Tarnowie. 1 września 1970 roku objął stanowisko dyrektora IV LO w Tarnowie. Funkcję tę pełnił do 1990 roku. Przeszedł na emeryturę 30 czerwca 1991 roku. Najdłużej urzędujący dyrektor Szkoły. Dbał o jej stan materialny, podniósł znacząco poziom dydaktyczny. Znakomity historyk-dydaktyk. Uzyskiwał wysokie wyniki w Olimpiadach – w roku 1975 jego uczeń, Mieczysław Różycki, startował w III etapie Olimpiady Historycznej.

Pracował w licznych organizacjach społecznych, Komisjach lokalnych władz i Komisjach Związkowych. Niezwykle aktywny jako historyk-publicysta. W roku 1981, wspólnie z prof. Janem Hebda, uzyskał II nagrodę w Konkursie Odczytów Pedagogicznych i III miejsce (również w 1981) w Konkursie Historycznym ZNP. Autor prawie 20 artykułów naukowych i licznych książek z zakresu historii regionu tarnowskiego. Specjalizował się w badaniach nad tajnym nauczaniem w okresie II wojny światowej oraz losami tarnowian rozproszonych w różnych miejscach w wyniku działań wojennych.

Był posłem na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej I kadencji (1991-1993).

Otrzymał liczne nagrody i wyróżnienia: nagrodę ministra 4-krotnie (1972, 1977, 1983, 1988), nagrodę kuratora (1987 i 1989). W roku 1970 uzyskał Brązowy Krzyż Zasługi, a w roku 1975 – Złoty Krzyż Zasługi. Odznaczono go również Medalem Komisji Edukacji Narodowej (w roku 1977) oraz Medalem Zasługi dla m. Tarnowa (1975). W 1973 roku uzyskał Honorową Odznakę Ruchu Przyjaciół Harcerstwa, a w 1980 – Złotą Odznakę ZNP. Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

